

Позакласне заняття.
Читання. 10 -А, 10- Б, 11, 12 кл.

ЗНАТНИЙ ЗЕМЛЯК.

Не думали хлопці, що їм пощастить зустрітися з людиною, чие ім'я стане відоме всьому світові, — з творцем перших космічних кораблів. Так, так, саме з Сергієм Павловичем Корольовим розмовляли вони тоді. І він схвально відгукнувся про їхню роботу, давав поради...

— Що ж, земляки, бажаю успіхів, — по-українськи на прощання сказав Корольов.

— А ви хіба наш земляк? — перепитали. — Невже харків'янин?

— Не зовсім. Родом я з Житомира, та однаково земляк, — з України ж...

1. Як називається оповідання?
2. З якою людиною пощастило зустрітися хлопцям?
3. Звідкіля Сергій Павлович Корольов був родом? Що встановлено на його будинку?
4. Якої події став свідком Сергій у шість років?
5. Де, коли минули роки, навчався Сергій? Що він там робив?
6. Через кілька років, з ким зустрівся Сергій?
7. Які слова написав К Ціолковський у 1911 році? Хто йому допоміг, і що він написав в 1935 році?
8. Який висновок оповідання?

На одному з будинків тихої вулички Житомира — Дмитрівській — встановлено меморіальну дошку. Вона сповіщає, що 30 грудня 1906 року тут народився Корольов.

Дитинство його пройшло у бабусі в Ніжині. Сергійкова мати — Марія Миколаївна — вчилася на курсах у Києві і приїздила до сина раз на тиждень. Хлопчик щоразу готував їй «подарунок» — споруджував будиночок із кубиків. Мамі це дуже подобалося.

Часто Марія Миколаївна розповідала й читала синові казки. Найбільше йому до вподоби була казка про летючий килим.

У шість років Сергійко став свідком незабутньої події: він побачив політ Уточкіна. Летючий килим став для хлопчика чимось реальним.

Минали роки. Інтерес до авіації не згасав. У профшколі він багато читав про авіацію, літакобудування, самостійно вивчав математику, працював у гуртку планеристів, у конструкторській секції. В 16 років самостійно сконструював планер.

Він розумів, що йому необхідні міцні знання. За порадою старших він вступає до Київського політехнічного інституту. Тут він поєднує навчання з працею.

Через кілька років зустрічається з тією людиною, хто захопив його своєю мрією про польоти до зірок — Костянтином Ціолковським.

— Простий і мудрий дідусь сидів тоді в кріслі, з саморобною слуховою трубкою в руці, а я — молодий ентузіаст ракетно-космічної техніки — ділився з ним своїми думками, турботами вивчення реактивного руху, уважно прислухався до зауважень і порад ученого.

У 1911 році К. Ціолковський писав: «На підставі своїх наукових робіт я твердо вірю у здійсненність космічних подорожей... Але я ніколи не наважусь сказати, коли це буде!»

В цьому йому допоміг Сергій Корольов, бо вже в 1935 році Ціолковський написав інші рядки: «...Знайдено прийоми, які дадуть чудові результати вже через десятиліття».

Два наших талановитих земляки доповнили і допомогли один одному. Один із Житомирщини, а другий з Луцька. Саме так, родовід Ціолковських походив з Волині. В автобіографії Костянтин Едуардович писав, що в їхній сім'ї родовід вели від Наливайка, героя українського народу, і що брат Ціолковського якийсь час так і підписувався «Ціолковський-Наливайко».